

Sygn. akt IV CSK 126/18

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa F.W-L.

przeciwko P.D.

oraz J.S., P.D., B.M. i W.H. - wspólnikom spółki cywilnej "K." w B.

o ochronę dóbr osobistych, odszkodowanie i nakazanie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 lipca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w G.

z dnia 13 czerwca 2017 r., sygn. akt V ACa [...]17,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł swój wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na pierwszej spośród wymienionych przesłanek.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, co oznacza, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych, podobnych spraw. Chodzi przy tym o problem, którego wyjaśnienie jest konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), i także w związku z podstawą prawną zaskarżonego wyroku (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z dnia 3 lutego 2012 r. I UK 271/11 - nie publ.). Konieczne jest przytoczenie argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Skarżący powinien nie tylko wskazać przepis prawa (materalnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07 oraz z dnia 9 lutego 2011 r., III SK 41/10 - nie publ.).

Skarżący przedstawione przez siebie problemy prawne ujął w szereg pytań dotyczących sprostowania publikacji prasowej m. in. dokonywania oceny warunków

formalnych sprostowania, kompetencji redaktora naczelnego, dziennikarza redakcji, redaktora wydania, działania pełnomocnika odnośnie sprostowania publikacji.

W sprawie niniejszej wyjaśnienie wskazanych przez skarżącego wątpliwości nie miałyby bezpośredniego wpływu na rozstrzygnięcie z uwagi na podstawę faktyczną zaskarżonego orzeczenia. Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że pismo, na które powołuje się skarżący, nie było wnioskiem o sprostowanie, nie zawierało tekstu sprostowania, nie wykazano również umocowania osoby, która się pod nim podpisała. Zatem treść przedstawionych przez skarżącego wątpliwości pozostaje bez związku z ustaleniami faktycznymi.

Wobec powyższego nie można przyjąć, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw

ał